

Następnie skarżący twierdzą, że Komisja popełniła oczywisty błąd przy ocenie kryteriów jakościowych określonych w specyfikacji przetargowej, co z kolei doprowadziło do oczywistego błędu w ocenie przy przyznawaniu punktów poszczególnym oferentom.

Wreszcie skarżący utrzymują, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, gdyż nie dołożyła należytej staranności w trakcie postępowania przetargowego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. Dz L 248, s. 1), w sprostowanej wersji (Dz.U. 2003, L 25, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2008 r. — Hedgefund Intelligence przeciwko OHIM — Hedge Invest (InvestHedge)

(Sprawa T-67/08)

(2008/C 107/50)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hedgefund Intelligence Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Reed, Barrister i G. Crofton Martin, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Hedge Invest SGR P.A. (Mediolan, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności oddalającej odwołanie decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 28 listopada 2007 r. wydanej w sprawie R 148/2007-2;
- odrzucenie sprzeciwu złożonego przez stronę wnoszącą sprzeciw;
- obciążenie Urzędu i uczestnika postępowania kosztami własnymi oraz obciążenie uczestnika postępowania kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów, Izbą Odwoławczą oraz tym Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „InvestHedge” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 36 i 41- zgłoszenie nr 3 081 081

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Hedge Invest SGR P.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „HEDGE INVEST” dla usług należących do klasy 36

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do wszystkich spornych usług z klas 36 i 41; dopuszczenie zgłoszenia w odniesieniu do niebędących przedmiotem sporu towarów z klas 9 i 16

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Strona skarżąca twierdzi, iż przy ocenie podobieństwa rozpatrywanych znaków towarowych pod względem wizualnym, postrzeganego wzrokowo przez nieanglojęzycznych konsumentów Izba Odwoławcza niesłusznie wzięła pod uwagę „wrażenie komercyjne” oraz uznała, iż wrażenie komercyjne wywierane przez kolidujące ze sobą znaki towarowe jest identyczne.

Oceniając podobieństwo między kolidującymi ze sobą znakami towarowymi pod względem fonetycznym postrzegane słuchowo przez nieanglojęzycznych konsumentów Izba Odwoławcza nieprawidłowo przeniosła ciężar dowodu na stronę skarżącą.

Wreszcie Izba Odwoławcza nie uwzględniła, na właściwym etapie postępowania, niebędącego przedmiotem sporu ustalenia, że istniał jedynie ograniczony czy też niewielki stopień podobieństwa między usługami z klas 36 i 41.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2008 r. — FIFA przeciwko Komisji

(Sprawa T-68/08)

(2008/C 107/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciele: E. Batchelor i F. Young, Solicitors, A. Barav, prawnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji 2007/730/WE z dnia 16 października 2007 r. w sprawie zgodności z prawem wspólnotowym środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo na mocy art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, a w szczególności jej art. 1–3 w zakresie, w jakim dotyczy ona FIFA World Cup™; oraz

— obciążenie Komisji kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez FIFA w związku z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 3a dyrektywy Rady 89/552/EWG⁽¹⁾ państwo członkowskie może sporządzić wykaz wydarzeń sportowych lub innych, które uznaje za „mające doniosłe znaczenie dla społeczeństwa”. Wydarzenia objęte wykazem nie mogą być przedmiotem praw wyłącznych do transmisji, które pozbawiałyby znaczną część widowni tego państwa członkowskiego możliwości oglądania wydarzeń w bezpośrednim przekazie lub retransmisji w telewizji ogólnie dostępnej.

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/730/WE z dnia 16 października 2007 r.⁽²⁾, którą Komisja stwierdziła zgodność z prawem wspólnotowym wykazu sporządzonego przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG obejmującego wszystkie 64 mecze Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej (FIFA World Cup). Pozbawia to FIFA możliwości przyznawania nadawcom wyłącznych licencji na bezpośredni przekaz w Zjednoczonym Królestwie wszystkich meczów Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że decyzja Komisji narusza istotne wymogi proceduralne, nie podając powodów zatwierdzenia włączenia wszystkich 64 meczów Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej do wykazu Zjednoczonego Królestwa.

Ponadto strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza dyrektywę 89/552/EWG, jako że postępowanie przeprowadzone przez władze brytyjskie celem wydania tego wykazu nie było jawne i przejrzyste, i jako że nie wszystkie mecze rozgrywane w ramach Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej stanowią wydarzenia mające doniosłe znaczenie dla brytyjskiego społeczeństwa.

Ponadto strona skarżąca zarzuca, że zaskarżona decyzja narusza jej prawa własności, jako że skutkuje pozbawieniem jej możliwości przyznawania wyłącznych licencji na bezpośredni przekaz Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do wszystkich meczów Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej.

Ponadto strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza postanowienia traktatu WE dotyczące swobodnego świadczenia usług, pozbawiając ją prawa przyznawania, a nadawców prawa do nabywania, wyłącznych licencji na bezpośredni przekaz Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do wszystkich meczów Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej.

Ponadto strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza postanowienia traktatu WE dotyczące konkurencji, umożliwiając nadużywanie zbiorowej pozycji dominującej lub antykonkurencyjne porozumienie celem nabycia praw do bezpośredniego przekazu międzynarodowych meczów piłki nożnej w Zjedno-

czonym Królestwie oraz ograniczając konkurencję na rynkach telewizji ogólnie dostępnej, reklamy i sportowych płatnych kanałów telewizyjnych.

Wreszcie strona skarżąca zarzuca, że zaskarżona decyzja narusza postanowienia traktatu WE dotyczące swobody działalności gospodarczej, ograniczając dostęp do praw do bezpośredniej transmisji Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do wszelkich meczów rozgrywanych w ramach Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej podmiotom wchodzącym lub mogącym potencjalnie wejść na rynek brytyjski.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298, s. 23).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/730/WE z dnia 16 października 2007 r. w sprawie zgodności z prawem wspólnotowym środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo na mocy art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 295, s. 12).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2008 r. — Axis AB przeciwko OHIM — Etra Investigación y Desarrollo (ETRAX)

(Sprawa T-70/08)

(2008/C 107/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Axis AB (Lund, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat J. Norderyd)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Etra Investigación y Desarrollo SA (Walencja, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 listopada 2007 r. w sprawie R 334/2007-2;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.